

Tóth Sándor

A Rózsák Asszonya

Ismeretlen alkotó műve
Tóth Sándor felsőtárkányi háza kertjében

Boldog emlékezéssel gondolok vissza, arra a zarándokútra mikor családommal Istentől vezérelve eljuthattunk Németország szívébe Thüningiába. Láthattuk a hatalmas hegy ormát koronázó Wartburg várat. Marburg ősi templomát, amelyben egy Magyar királyi szentasszony üres szarkofágját őrzi a síró kegyelet. Talán emlékeim megosztásával másoknak is kedve támad ehhez a zarándokúthoz, amit sohasem lehet elfeledni.

II. András királyunk és merániai Gertrúd házasságából sarjadt ez a szentséges, gyönyörűsége királykisasszony, akiből a sötét thüningiai erdők rengetegében lett szentasszony. Alig volt gyermek az édes magyar föld kebelén, máris idegen földre vitték, asszonyi sorsba vetették. Itt, ahol még ma sem könnyű idegennek lenni, csakis az imádság és az irgalmasság adhatott erőt, isteni támaszt számára.

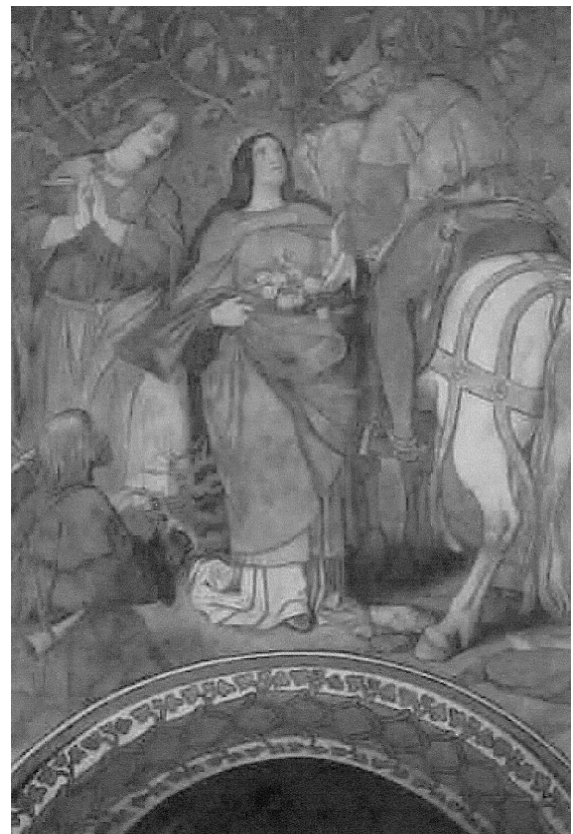
Az irgalmatlanul magas hegyre vivő, embert próbáló úton sokszor jutott eszembe a törékeny szentasszony, milyen sokszor megtehetette ezt a

nehéz utat. Kezében kosárral, benne étellel, itallal a nélkülözők elesettek számára. Ezen az úton történt, mikor kötényében ételmet cipelve összetalálkozott Herman gróffal. A kegyetlen ember azonnal kérdőre vonta.

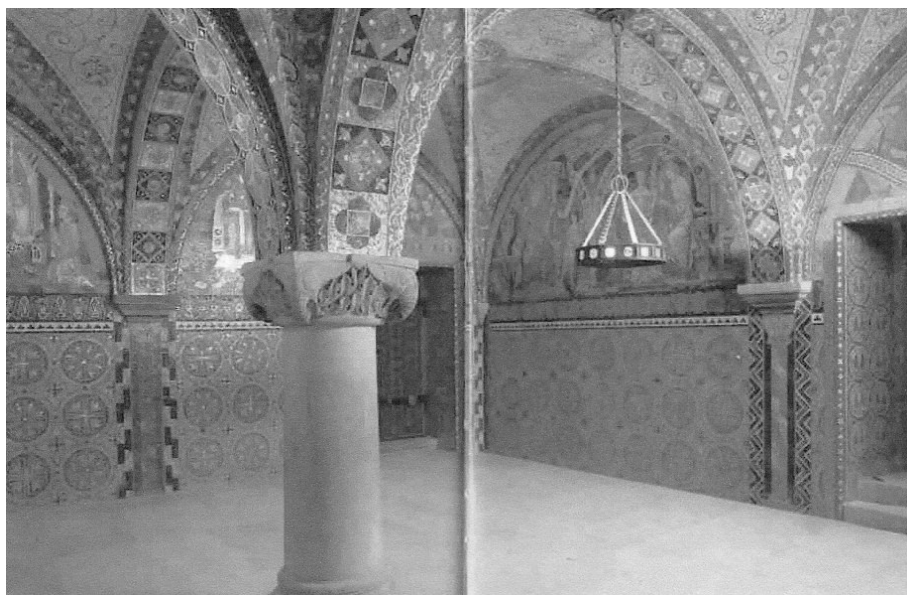
– Miféle súlyos terhet cipelsz a köpenyed alatt?
Ám mielőtt a gróf fellebbenthetette volna a köpeny sarkát, Erzsébet azt jól összefogta és fülig pirulva, szelíden felelte.

– Rózsa van a kötényemben, semmi egyéb.

A köpenyt félre vonva ámulattal látta Herman, hogy valóban gyönyörű rózsák illatoznak az asszony ölében. Isteni csoda volt ez hisz tél közepén történt az eset. Azt is látta ám a gróf, hogy Erzsébet szent rémületében könnyezni kezd, és feje fölött ragyogó kereszt villan fel. Megértette az isteni csodatételt, a mennyei figyelmeztetést, hogy az úrnak kedves angyali lelkű királyasszony szent és sérthetetlen.

Az Erzsébet-galéria freskója Wartburgban
A rózsacsoda (Moritz von Schwind)

A palota mozaik-terme
(a XIX sz. végén készített mozaik Szt. Erzsébet életének mozzanatait örökíti meg)

Maga a vár magas tornyaival szép mívű épületeivel, komor bástyaival ám nyitott kapuval várja a zarándokokat. Nagyon sok a látogató. Bejutva a palota termeibe feltárul előttünk a csodálatos, pompázatos festett termek sora. A káprázatos stukkók, színes csempék, látványában fürödve, a történelem fonala hullámszik a zarándokok fejében. Megelevenedik előttem is a múlt. Színes, drága brokátokkal ékített pazar ruhákban csillogó ékszerekkel aggatva látom az örgróf családját és udvar tartását. Erzsébet is így élhetett volna, ám számára hiába létezett a kényelem, a gazdagság, mikor tudta, hogy odakint ezrek éheznek, fáznak és szenvednek a különböző megpróbáltatások súlya alatt. Szent lelke, mennyei istene az elesettek gyámolítójává tette, a szenvedők siralom völgyébe vezette. Elhagyva a palota fényes, pompás világát leköltözött az Isten gyermekei közé. Oda, ahová gyermekein kívül magával vitte az irgalmasság, a szenvedés, a megpróbáltatások nehéz kenyerét. Minden vagyonát feláldozta az úr asztalán, fiatal lelkét sem kímélve. A szent lélek elszállott, a gyarló porhüvely sírba tétetett.

A wartburgi vár történelmi falai örökre magukba zárták a szent asszony emlékét. Magyar vagy Német és maga a keresztény világ sohasem feledkezhet meg legnagyobb szentjéről, a Rózsák Asszonyáról. Szent Erzsébet üzenete ma is lényeges. Miközben a világ rohan a pusztulás globalizált világa felé, egyre nagyobb a szakadék a gazdagok és a szegények között. Vajon lesz-e emberi

erő, isteni csoda, hogy a pusztuló világ elkerülje a végső megsemmisülést.

A marburgi Szent Erzsébet templom

Míg ezek a gondolatok cikáznak fejemben, lassan leérünk a magas várhegyről, és elénk tárul Marburg városa. A hatalmas város házai és temp-

lombai között feltűnik a Szent Erzsébet tiszteletére emelt monumentális gótikus bazilika. Erzsébetet halála után alig négy évvel, szentté avatta az Egyház. Szentté avatásának évében 1235-ben azonnal megkezdődött a hatalmas templom építése. Az építkezés mintegy ötven éven át folytatódott. A hatalmas kéttornyos bazilika gótikus díszítményei, pompás mérműves ablakai lenyűgöző látványt nyújtanak. 1300-ban, a templom kereszthajójában megépítették a gyönyörű sírkápolnát, s aranyozott ezüst ereklyetartóban itt helyezték el a

szent asszony földi hamvait. Itt, az üres szarkofág előtt feltöltődik a szívünk a jóság, az áhítatosság, a szeretet szelíd édes remegésével. A Rózsák Asszonyának istentől áldott emléke lebeg fejfünk fölött, midőn lelkünket magasba röpíti a tiszta boldogító szeretet. A hatalmas templom sejtelmes csendjében, mint anygali lélek fuvallata szárnyal el előttünk a szent asszony káprázatos tiszta élete, mennyekbe repített földi életének könnyes története.

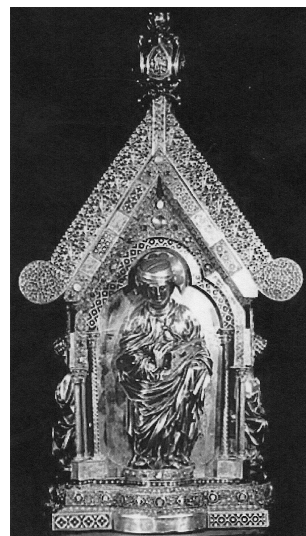

Képek Árpádházi Szent Erzsébet életéből

A sírkápolna aranyos ragyogásának művészi en festett freskóiról szelíd szemekkel tekint le ránk a jóságos szent asszony. Szemében a tiszta erkölcs, a szeretet, a jóság irgalmasságának fénytüze lobog.

Aranyozott ládika a marburgi székesegyházban, amelyben valamikor Szent Erzsébet testerekléit őrizték

Részlet az aranyozott ládikóról

Maga az aranyos, gótikus szarkofág, amelyen szent körben sorakoznak Krisztus, Boldogasszony anyánk, az apostolok és Erzsébet aranyozott ezüst szobrai rideg, síri csendben állja a zarándokok rohamát. A színes ezüsthől vert domborműveken

MAGYAR SZENTEK

megelevenedik Erzsébet rövid földi életének csodálatos, lelket emelő szent életének történései. A nép fiai halkán suttogják, hogy Szent Erzsébet angyali lelke most is itt szálldos, mint ezüstös fehér madár a marburgi templom égbe emelő csipkés tornyai felett. A suhanó szárnyakon szárnyaló szent lélek fuvolázó dallama, mint az örök jószág könnyes himnusza száll szívünkbe.

Szent Erzsébet szarkofágja

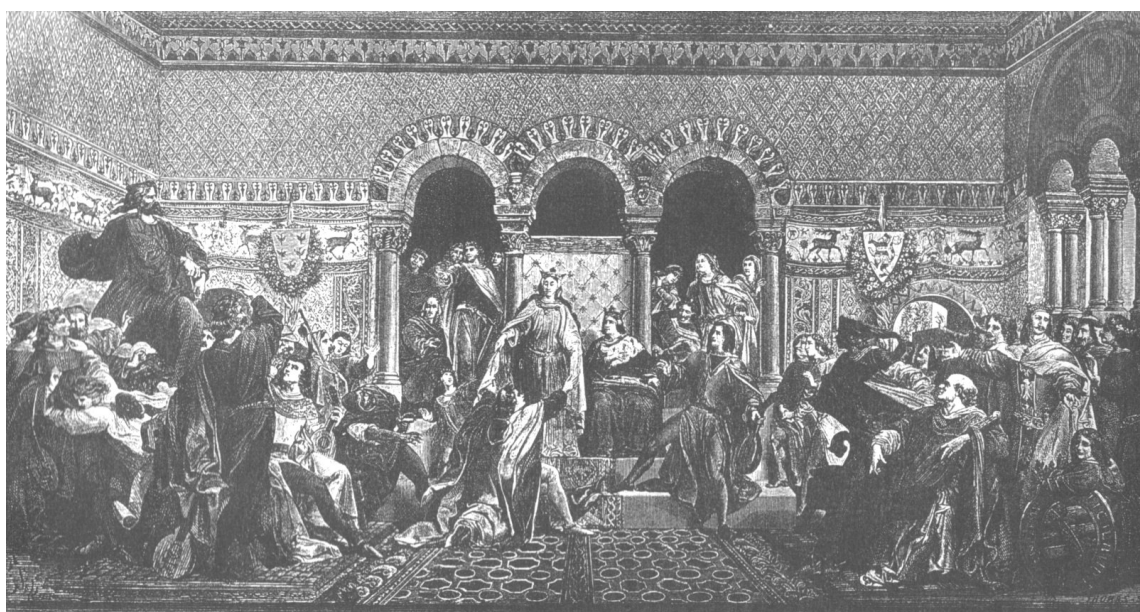
A Német földön is végig tomboló kegyetlen háborúk a szent hamvait szétszórták, szívtelen rideg emberek sírját kirabolták. Ezt a szentségtörést nem pogányok, hanem kereszténynek nevezett gonosz lelkek cselekedték. Nem tudták elviselni az örökjóság és szentségnek a menyből lezúduló erejét, mely ebből a sírból merített erőt évszázadokon át. Ám a lélek erejét nem tudták megsemmisíteni

a kegyetlen sírrablók. A lélek halhatatlan, a szentek emléke örök, míg világ a világ.

A zarándokútról hazatérve sohasem tudtam Szent Erzsébet emlékétől megválni. Az isteni gondviselés jóvoltából, egy Erzsébetet rózsákkal ábrázoló műkő szobrot mentettem meg az elpusztított sajóörsi kastély parkjából, amit szívtelen emberek megrongálva a szemétre vetettek. Ez a szobor most kertem díszje és lelkem üdvössége. Még élek biztos, hogy megőrzöm a szobrot és az abból kiáramló forró, tiszta lélek szeretetének emlékét.

Árpádházi Szent Erzsébet szobra

A wartburgi dalnokverseny
Moritz Schwind falfestménye Marburgban (Montalambert könyvéből)